

иесло къмъ ближенъ съсѣденъ народъ на Българе-ты, който дѣйствително е билъ наши-ти Унгари.

Ами какво е това имя Lebedias у Константина? Той разумѣва място, или градъ, и види ся, и областъ, кое-то ся струва, че е не естествено; зачто весма често отъ имѧ-то на важни места, на кои-то принадлежатъ градове-ти, носи название-то и областъ-та, която е около тѣхъ: това можемъ да забѣлежимъ както и сега, така и въ старо времѧ.

Щж забѣлежи, чѣто тука на думы-ты Константиновы, че 1) Погръченый Лебединъ е имѧ Славянско, а не Маджарско, сир. че това имѧ има начяло-то си отъ Славянски языъ, а имѧто или отъ Русекий, или отъ Българский, зачто и до сега има въ Россїјѣ двѣ места подъ това имѧ. Това подтврдява думы-ты ми, че Унгари-ти тогава сѫ били народъ колибарскій и не сѫ правили градове.

2) Константинъ несправедливо бѣлежи, че вушъ князеве-ти или начялницы-ти на Маджаре-ты (Унгари-ты) ея наречиля Воеводы; съ имѧ, кое-то е знаменовало длъжность у Славянски-ты народы, а най много отъ всички-ты е было свойственно у Българе-ты (сир. и у Козаре-ты). За това воеводы сѫ ся наречиля тогава Маджарски-ты Князове само отъ Българе-ты, тѣхны-ты съсѣди, между това като исти-ти Маджаре, както тогава, така и послѣ, свонты връховни начялницы сѫ наречиали *vezér* (Везейры), отъ Маджарск-тѫ думъ *vezetek*, водиц, сир. прѣводители.

Отъ тука слѣдува, че Константинъ е засъ извѣстие-то за тѫкъ странж отъ Българе-ты, кои-то сѫ имали тръговски сиошения съ тѫкъ странж и съ Цариградъ, и че тий Българе му казали сѫщи-ты названія, така, както сѫ били тия на тѣхній языъ, а не на Маджарскій.

Че място-то, или градъ-ть е можялъ да ся нарича, и ся наричалъ отъ имѧ-то на свой строителъ, или прѣвъ владѣтель, е достовѣрно; и така, ако строителъ-ть ся е наречиля Лебедянъ, то притяжателно-то отъ това имѧ ще бѫде Лебедянъ, — имѧ-то на място-то; ако ли той ся е наречиля Лебеда, или Лебедь, то излази Лебединъ: Явно е, че произлязанье-то на това имѧ е исто-то, кое-то е и на Рязанъ, както азъ забѣлежихъ по отгорѣ. И зачто то исти-ти Ун-